

Română

Filmul Marșul Libertății – 2009

Peter Kichashki:

Este un lucru ciudat de spus, dar sunt destul de sigur că unii dintre noi, din grupul din Bulgaria, vor scrie o carte despre excursia noastră la Strasbourg. Am avut o mulțime de probleme: am început cu pașapoarte uitate, am avut pană de cauciuc, încă o pană de cauciuc, un hotel inaccesibil care se presupunea că este destinat și pentru persoanele cu dizabilități, și așa mai departe. Au fost atât de multe probleme – în fiecare zi se ivea câte ceva. Dar nu asta este ceea ce contează. Principalul este că am supraviețuit și suntem aici și suntem gata să facem această călătorie de fiecare dată și să facem această călătorie chiar dacă este mai rău. Suntem gata s-o repetăm iar și iar pentru că merită. Nu contează ce se întâmplă, cât de greu este, merită efortul. Este ceva pe care oricine are acea concentrare, acele probleme de bază ale dizabilității, ar trebui să-l facă cel puțin o dată în viață.

Fetele în tramvai:

Strasbourg: Strasbourg.

Rețeaua Europeană pentru Viață Independentă.

Marșul Libertății (Freedom Drive) către Parlamentul European.

Participanții în timpul marșului:

Nimic despre noi fără noi!

500 de persoane cu dizabilități din 22 de țări.

Martin Naughton:

Cererile participanților la marșul libertății, într-un cuvânt, sunt oportunitatea și suportul pentru a trăi ca oricine altcineva.

Bente Skansgård:

Suntem cu toții produsul culturii din care provenim, dar tot mai credem în aceeași filosofie și facem parte din mișcarea de bază numită Viață Independentă care vine din America – a început acolo în anii '1950 și '1960 – inspirată, printre alții, de Dr. Martin Luther King.

Bente Skansgård:

Nimic despre noi fără noi reprezintă un slogan bun, deoarece dacă ne-am fi avut locul de drept în societate, atunci ar exista oameni cu dizabilități în toate – cum se spune – în toate secțiunile societății.

Johan Ten Geuzendam:

Oamenii cu dizabilități au aceleași drepturi ca oamenii fără dizabilități și ar trebui să aibă acces la ele în practică.

Horst Frehe:

Cererile nerezonabile de a ne muta în azile sau instituții, departe de centrul vieții sociale, cu programe stabilite și rutini personale, fără posibilitatea de a alege cine ne va fi asistentul personal, cu o lipsă totală de intimitate, cu dormitoare duble și multiple, nu se conformează legii.

Johan Ten Geuzendam:

Dar, simpla existență a legii deseori este insuficientă; ar trebui explicat, de asemenea, cum trebuie aplicată în practică.

Adolf Ratzka:

Cred că singura noastră cale de a avea cândva succes aici este să dovedim opusul pentru cei dintre noi care trăiesc afară, împărtășind cu alți oameni cu dizabilități și cu publicul cât de multe putem despre felul în care trăim, despre faptul că suntem obișnuiți. Suntem oameni extrem de obișnuiți. Dorim numai aceleași lucruri ca toți ceilalți. Vrem să fim recunoscuți pentru oamenii care suntem, vrem să fim respectați pentru ceea ce facem și avem nevoie. Și vrem să fim iubiți ca oricine altcineva. Astfel, dacă acest mesaj merge mai departe, atunci poate că oamenii, inclusiv noi înșine, își vor da seama că merităm, avem dreptul, ne înarmăm cu dreptul de a trăi ca toți ceilalți din comunitate. Reprezentăm o îmbogățire pentru familiile noastre, pentru vecinii noștri și pentru comunitate în mare.

Caitrirona Kenny:

Nimic despre noi fără noi!

Horst Frehe:

Pentru prima dată, convenția pentru drepturile omului nu servește numai la a împiedica interferențele serioase din calea demnității și integrității personale a oamenilor. Previne discriminarea, protejează împotriva sărăciei dar, de asemenea, protejează dreptul la participarea totală atotcuprinzătoare, un mediu înconjurător accesibil și o alegere comprehensivă, și aranjamentul beneficiilor securității sociale într-o viață auto-determinată, cu șanse egale în societate.

Aționați Acum. Opriți Inegalitățile. Opriți Segregarea.

Johan Ten Geuzendam:

În multe țări ale Uniunii Europene îngrijirea instituționalizată explică încă mai bine de jumătate din promptitudinea îngrijirii publice.

Sunt 2 milioane de persoane în instituții în Europa.

Johan Ten Geuzendam:

Din 27 de state membre, 11 au încheiat procesul de ratificare, dar aș dori să vă reasigur că toate au semnat Convenția. Și, de asemenea, suntem convinși că toate vor face ratificările.

Adolf Ratzka:

Deci, ceea ce avem nevoie este de o legislație care spune, indiferent de corpul bugetar financiar, că aveți dreptul la o sumă care să acopere nevoile dumneavoastră actuale, indiferent de situația bugetului.

Johan Ten Geuzendam:

Nu este de ajuns să veniți aici și să repetați aceeași incantație iar și iar, cât de importantă este implementarea Convenției Națiunilor Unite (etc.). Trebuie, de asemenea, să găsiți modalități de a o pune în practică.

Rachela Sindicic:

(în croată) Nimic despre noi fără noi!

Drepturile Omului pentru Toți.

Tabitha Collingbourne:

Dreptul la o participare totală și eficientă și o includere în societate; respectul față de diversitatea de oameni cu dizabilități, cât și acceptarea lor ca parte a umanității și diversității umane.

David Walsh:

Nimic despre noi fără noi!

Adolf Ratzka:

Oamenii cu dizabilități nu au parte de obiectivitate. Nu au fost capabili să trăiască ca toți ceilalți. Și, chiar cu politicile cele mai bine intenționate, realitatea este că încă nu am avut mijloacele practice de a trăi o viață împlinită deoarece alți oameni au determinat întotdeauna ce este mai bine pentru noi. Viața Independentă a schimbat asta, dându-i individului putere, pentru a-l încuraja să-și ia propriile decizii, să-și decidă propria viață și ceea ce vor să facă cu viața sa. Suntem cei mai buni: experții nevoilor noastre. Apoi le spunem politicianilor: „dați-vă la o parte și lăsați-ne pe noi să preluăm conducerea”. Despre asta este vorba în Viața Independentă.

Nicolo Della-Pupa:

Vrem să promovăm întreg consiliul Marșului Libertății și dorim ca România să fie aici în marea familie a Mișcării Europene a Dizabilității.

Rachela Sindicic:

Știți, situația nu este una foarte fericită. Dar încercăm din toate puterile. Avem unele probleme cu asistenții personali, căci îi avem numai 20 de ore pe săptămână, de luni până vineri, ceea ce înseamnă aproximativ 4 ore pe zi.

Elena Pečarič:

Asistenții personali îmi dau puterea de care am nevoie pentru viața de zi cu zi. Pot fi independentă. Pot fi ceea ce sunt. Pot trăi normal.

Asistența Personală Transferabilă pentru Toți.

Participanții în timpul marșului:

Ce vrem? Asistenți personali!

Ce vrem? Asistenți personali!

Ce vrem? Asistenți personali!

Stephanie Steiglechner:

(traducere provizorie din germană)

...să luptăm pentru drepturile oamenilor cu dizabilități astfel încât o oarecare calitate a vieții să devină normală pentru toată lumea din Europa.

Robert Droy:

Viață Independentă reprezintă un drept uman de bază. Oamenii cu dizabilități ar trebui să-și poată exercita alegerea și controlul în ceea ce privește toate ariile vieții lor, inclusiv unde trăiesc. Există mulți, mulți oameni care trăiesc în instituții, unde nu le sunt acordate aceleași libertăți pe care oamenii fără dizabilități le iau de bune. Dacă oamenii cu dizabilități ar avea proprii asistenți personali și ar putea să-și exercite alegerea și controlul asupra persoanei pe care o angajează și nu ceea ce fac pentru ei, atunci asta ar reprezenta o adevărată experiență de împuternicire și le-ar permite oamenilor cu dizabilități să se simtă ca oricare alt membru al societății.

Participanții în timpul marșului:

Articolul 19: faceți rectificările acum!

Articolul 19: faceți rectificările acum!

Bulgaria?

Da!

Lyudmila Borisova:

(traducere provizorie din bulgară)

Politicile Vieții Independente ar putea da o mână de ajutor la schimbarea reală a societății și la a o transforma într-un loc mai bun pentru toată lumea.

Panagiototis Tsinganos:

Libertatea nu este o opțiune: pentru mine este o obligație. Trăiesc pe cont propriu. Trăiesc independent. Dar este greu să plătesc pentru acest lucru. Muncesc numai pentru a-mi plăti asistentul, iar asta e o rușine.

Participanții în timpul marșului:

Ce vrem?

Drepturile omului!

Când le vrem?

Acum!

Germania

Bulgaria

Anglia

Norvegia

Irlanda

Italia

Spania

Portugalia

Grecia...

Participanții în timpul marșului:

Slovenia

Letonia

Gordana Rakjov:

Sunt din Belgrad, Serbia, și luptăm pentru serviciul asistenței personale și egalitate: să încercăm să trăim o viață normală, să avem un loc de muncă, să avem parte de educație, să avem familia noastră. La fel ca toți ceilalți.

Faceți să devină realitate Articolul 19 din Convenția UN.

Lyudmila Borisova:

(traducere provizorie din bulgară)

A fost dificil. A fost greu. Am avut parte de multe provocări, dar asta văd eu ca fiind cu adevărat calea către libertate prin intermediul Marșului Libertății. Și calea către libertate are multe provocări, dar trebuie să le depășim.

Hubert Bernard:

(traducere provizorie din germană)

(în germană) Pentru participanții noștri germani. Trebuie să punem jos semnele și posterele. Le puteți pune deoparte aici lângă acest perete. Apoi ni se permite accesul înăuntru. Vă mulțumesc.

(în engleză) Pentru toți ceilalți: vă rog puneți deoparte posterele. Puneți-le lângă perete. Aceasta este o condiție pentru a intra. Cred că toți dorim să intrăm. Vă mulțumesc.

Elena Pečarič:

Mi-ar fi plăcut să trec de baricadă, nu să fi trebuit să aștept până când au deschis poarta și fără mesajele noastre pe spate deoarece a trebuit să le lăsăm deoparte. Cred că este păcat pentru că erau mesaje importante.

Martin Naughton:

Trebuie. Este normal că trebuie să terminăm protestul aici, la porțile de aici. Toate grupurile se descurcă bine. Nu numai noi!

Paul Darke *(nu apare pe ecran):*

Credeți că este corect că trebuie să lăsăm pancartele deoparte pentru a intra?

Gordana Rakjov:

Nu nu cred asta, este destul de ciudat, pentru că filosofia noastră și cererile noastre sunt pe ele.

Adolf Ratzka:

Toți cetățenii Uniunii Europene, nu contează de unde venim, fie că este Grecia, Germania, Suedia sau Italia, ar trebui să putem să ne bucurăm de aceeași protecție a drepturilor omului doar prin simplul fapt că suntem cetățeni. În același fel ar trebui să ne bucurăm de aceeași

protecție a drepturilor umane indiferent de felul în care arătăm, indiferent cum ne mișcăm sau dacă șchiopătăm sau folosim un scaun cu rotile sau avem dificultăți de auz sau nu vedem. Nu ar trebui să conteze. Tot ar trebui să ne bucurăm de aceeași protecție a drepturilor omului deoarece suntem cetățeni extrem de obișnuiți, cu aceleași aspirații și aceleași nevoi ca toți ceilalți. Vrem să fim respectați, recunoscuți și iubiți. Suntem oameni foarte obișnuiți. Vă mulțumesc.

John Evans:

Cred că asta este o zi mare pentru noi toți. Am venit din toată Europa. Ne aflăm aici pentru a celebra 20 de ani de REVI – Rețeaua Europeană pentru Viață Independentă. Știm ceea ce este corect. Știm că asistenții personali sunt dreptul nostru. Nu avem de gând să renunțăm la asta. Am venit la parlamentul european pentru a lupta pentru acel drept și pentru a le aduce la cunoștință parlamentarilor Uniunii Europene că suntem aici, căci este dreptul nostru și nu vom renunța la el. Este minunat că avem atât de mulți oameni aici astăzi. Am venit aici acum 8 ani cu 100 de oameni, iar astăzi avem aproape 400; asta arată progres. Vă doresc toate cele bune, dar nu uitați, celebrați întreaga zi; este dreptul dumneavoastră de a celebra această mare ocazie.

Gordana Rakjov:

(în sârbă) Nimic despre noi fără noi!

Kapka Panayotova:

Vreau să spun că de data aceasta avem un mare amestec de ceea ce ei numesc state membre noi și vechi. Nu aș fi de acord să fac parte din ceva care nu este egal cu întregul. Așa că să fim împreună, state membre vechi și noi, și să le arătăm că asistenții personali sunt pentru toată lumea în Europa. Viața Independentă este pentru toată lumea? Este pentru toată lumea?

Participanții la Marșul Libertății (nu apar pe ecran):

DA!

Kapka Panayotova:

De asta ne aflăm aici.

Peter Kichanshki:

(în bulgară) Nimic despre noi fără noi!

Aage Gjesdal:

Numele meu este Aage. Sunt din Norvegia și suntem aici astăzi pentru a ne face văzuți și auziți și pentru a ne arăta nouă înșine ceva de care să fim mândri. Reprezentăm 10% din populația din Europa și ne vrem drepturile. Cerem dreptul de a fi tratați în mod egal cu proprii cetățeni ai oricărei țări din care provenim. Vrem șanse și drepturi egale pentru toată lumea. Vă mulțumesc.

Bente Skansgård:

Este realitatea: oamenii trebuie să lupte, să iasă sau să nu fie închiși într-o instituție.

Gisele Caumont (traducere din franceză în engleză, vorbită de Jean Pierre Ringler):

Numele meu este Gisele. Sunt franțuzoaică, dar trăiesc în Suedia de 3 ani. Aș dori să vorbesc puțin despre situația din Franța. În Franța avem foarte multe instituții, iar guvernul francez plănuiește să creeze 50.000 de noi locuri în instituții în următorii ani (*audiența huiduie*). Acest lucru înseamnă segregarea organizată în toată Franța. Sunt disponibile foarte puține ore de asistență personală în Franța, cu excepția elitei intelectuale. Nu există suficiente instituții în Franța pentru toți copiii, adolescenții sau adulții. Mulți oameni merg în Belgia unde sunt, în aparență, suficiente instituții care să-i primească cu brațele deschise. Aceasta nu este Europa pe care o vrem: nu vrem acest fel de Europă. În Franța, oamenii cu dizabilități sunt priviți în mare dintr-un punct de vedere medical: suntem cu toții pacienți. Nu pentru că avem nevoie de asistență să ne spălăm sau să mergem la toaletă suntem bolnavi sau pacienți. Dar ne gândim că pentru a ieși din această situație în Franța trebuie să lucrăm la nivel European. Ne-ar plăea să deținem controlul asupra propriilor vieți, să trăim viața pe care o alegem. Dar în Franța, repet, segregarea este încă organizată oficial. Vă mulțumesc.

Richard Howitt:

Asupra chestiunii renunțării la instituționalizare trebuie să continuăm să punem întrebări și să sporim gradul de conștientizare, dar nu este suficient. La celălalt punct, am reușit spunând că

niciun singur euro, nicio cantitate de bani nu este cheltuită din fondurile europene pentru a susține instituționalizarea.

Consultați organizațiile conduse de către oameni cu dizabilități cu experiență în Viața Independentă.

Peter Kichashki:

Pentru mine, această experiență este atât de uluitoare, atât de mare, încât nu o pot exprima în cuvinte. Este atât de tulburătoare și energizantă. Cred că am baterii nu numai la scaunul cu rotile, ci și eu însumi. Bateriile mele sunt încărcate pentru un an întreg sau 2 ani, până la următorul marș al libertății. Sunt atât de încărcat de energie, cu toți oamenii pozitivi de aici care doresc doar să producă o schimbare. Văd mulți oameni citând aceleași lucruri ca și mine și este atât de emoționant și fascinant, încât nu le pot exprima.

Bente Skansgård:

(în norvegiană) Nimic despre noi fără noi!

Martin Naughton:

Aș începe să economisesc pentru 2011: deja fac asta. Este distractiv și este foarte, foarte puternic.

Adolf Ratzka:

Dar aici este distractiv!... Am... capeți sentimentul că faci ceva cu înțeles.

Participanții la Marșul Libertății *(cântând în fundal)*:

Mergem mână în mână...

Mairead McGuinness:

Astfel că v-aș îndemna să vă folosiți drepturile ca cetățeni, să trimiteți email-uri, să scrieți, să influențați, să dați telefon, astfel încât ei să ne audă mesajul, dacă nu sunt prezenți fizic aici.

Cu siguranță voi spune mai departe mesajul. Vă mulțumesc.

Rețeaua Europeană a Vieții Independente www.enil.eu.

Jerzy Buzek:

Sunt deschis către tot ceea ce doriți să adresați. Putem s-o facem în orice formă doriți: prin intermediul colegilor mei de aici, sau alți colegi. Fiecare europarlamentar se întoarce în regiunea lui la fiecare sfârșit de săptămână, deci sunt aproape, deoarece suntem aleși în toate regiunile europene, din Finlanda până în Portugalia, din Irlanda, până în Malta. În regiunea tuturor există cineva de la Parlamentul European și merg acasă în regiunea lor la fiecare sfârșit de săptămână. În fiecare luni dimineață ne întâlnim la Parlamentul European din Bruxelles sau Strasbourg. Vă rog contactați-i pe reprezentanții dumneavoastră sau direct Parlamentul European deoarece așteptăm propuneri. Simțim că avem solidaritate, dumneavoastră cu noi, noi cu dumneavoastră. Suntem absolut la fel: cetățeni ai Uniunii Europene.

Marion Stangl:

(în germană) Nimic despre noi fără noi!

Ne vedem în 2011, la următoarea manifestație Marșul Libertății.